

Kdo a kdo a kdo to je,
co si pokoj nedá,
nestará se o svoje,
v tvojí knížce hledá?

Či a či a čičiči,
jsou to kluci kočičí.
Našli něco? To si piš!
Obrať list – a uvidíš!

**„Pojď si hrát
s koťaty!“**

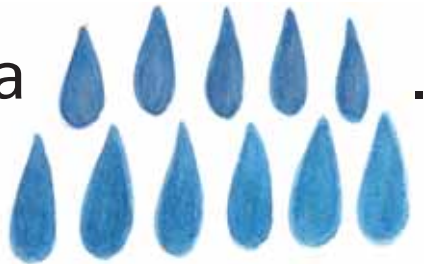

Malování o malování

Aby štětečkové malí
barvy jen tak nepatlali,
musí včas, než budou větší,
navštěvovat školu štětčí.

Učí se tam máčet špičky

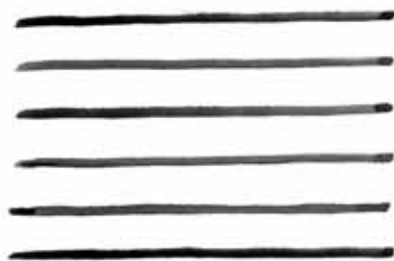
na skvrny a na

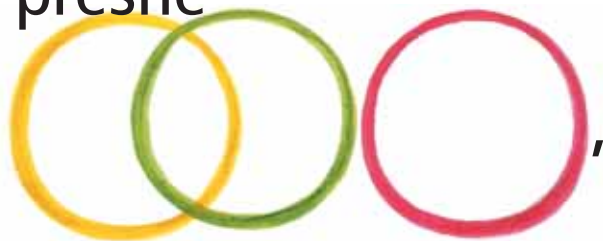
Když jsou šikvnější trochu,
vybarvují celou

Pak je učí štětec starý,
jak se kreslí rovné

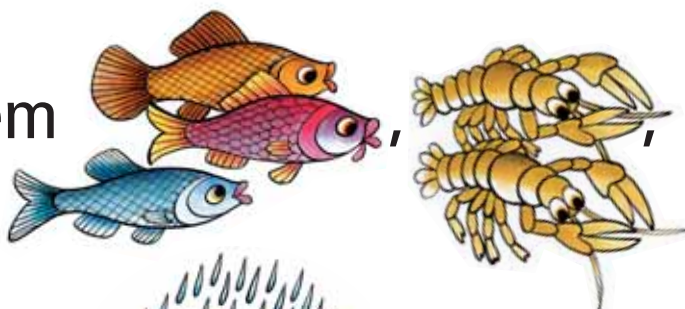
Ještě musí skládat zkoušky,
jestli svedou přesně

a tím končí štětčí školu.

Dál už můžem kreslit spolu:

namalujem

a

taky,

a

ptáky na

i v

,

všecka zvířata a věci,

lidi

i

.

Nevěříte?

Tak to zkuste!

„Kdo chce
kreslit pohádky,
musí je znát!“

„Co všechno
štětečkové
popletli?“

Dědovi narostla řepa a ne cibule.
S buchtami do světa chodí Honza a ne princ.
Hrneček nevaří knedlíky, ale kaši.
Karkulka nosí červený čepček.
Na pentlíčky láká hasstrman. Vidle potřebuje čert.
Pohádková chaloupka je perníková.

„Umíš si nás
nakreslit?“

„Zkus to!“

Není to vážně nic těžkého.
Když budeš kreslit postupně podle
návodu, a několikrát si to zkusíš,
brzy budeš umět kreslit kořata nazpaměť.